



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 96/2017
22.03.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Катарине Манојловић Андрић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Небојша Грамић, адвокат из ..., против туженог ИМТ „ББ“ ..., кога заступа Слађана Богдановић, адвокат из ..., ради поништаја решења о престанку радног односа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2945/16 од 07.10.2016. године, у седници већа одржаној дана 22.03.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2945/16 од 07.10.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зајечару П1 699/15 од 20.04.2016. године, ставом првом изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражено да се поништи као незаконито решење туженог број 43/17 од 21.06.2010. године, те да се тужилац врати на рад на радно место Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 52.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2945/16 од 07.10.2016. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Зајечару П1 699/15 од 20.04.2016. године.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и због битне повреде одредаба парничног поступка.

Испитујући правилност побијане пресуде на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијом се не указује које битне повреде поступка су учињене пред нижестепеним судовима, а због којих се ревизија може изјавити у складу са чланом 407. став 1. Закона о парничном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је на основу уговора о раду закљученим са туженим дана 19.02.2008. године, распоређен на послове ... Дана 11.05.2010. године тужени је сачинио и тужиоцу доставио упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду, због повреде - непоштовања радне дисциплине предвиђен чланом 21. тачка 9. и 10. уговора о раду од 04.03.2008. године, а потом решењем број 43/17 од 21.06.2010. године тужиоцу отказао уговор о раду број 505/56 од 19.02.2008. године, јер је извршио повреду радне обавезе на начин што је одбијао да изврши послове и радне задатке и радне налоге без оправданог разлога, што није поштовао радну дисциплину, тако што се недолучно понашао према другим запосленима (свађао се са референтима продаје) и што је вршио подстрекавање других запослених на нерад и недисциплину, а све применом члана 179. став 1. тачка 2. Закона о раду, члана 21. став 1. тачка 12. и члана 20. став 1. тачка 9. и 10. уговора о раду, члана 117. став 1. тачка 21. и 30. Појединачног колективног уговора и члана 3. став 1. тачка 21. и 30. Правилника о радној дисциплини и понашању запослених у току рада. Тужиоцу је стављено на терет да је дана 31.03.2010. године, приликом обиласка утовара у магацину туженог од стране шефа извоза ВВ и шефа продаје ГГ, а када се ГГ обратио тужиоцу речима да ће можда бити потребе да се већ утоварена роба у камион за ... истовари, тужилац непримерено и непрофесионално понашао тако што је почео да галами, псује и говори да он то сигурно неће радити, а затим када је од стране ових лица контактирано одговорно лице у производњи, одакле је добијена информација да нема потребе да се истовари већ утоварена роба, тужилац изнео у присуству колега и купаца став „мораш да подвикнеш ако хоћеш да не радиш неке послове“, у каквом понашању су се стекли елементи више повреда радних дужности: одбијање запосленог да изврши послове, радне задатке и радне налоге без оправданих разлога предвиђене чланом 17. став 1. тачка 21. и 30. Појединачног колективног уговора и члана 21. став 1. тачка 12. Уговора о раду и непоштовање радне дисциплине и подстрекавање других запослених на нерад и недисциплину сагласно члану 20. став 1. тачка 9. и 10. уговора о раду, члана 3. став 1. тачка 21. и 30. Правилника о радној дисциплини и понашању запослених у току рада број 271/08.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су утврдили да тужбени захтев тужиоца за поништај оспореног решења није основан.

Чланом 21. став 1. тачка 12. уговора о раду број 560/56 од 19.02.2008. године, као непоштовање радне дисциплине, због чега се запосленом може отказати уговор о раду, подразумева се да запослени одбије извршавање послова и радних задатака или радних налога, ако за то не постоје оправдани разлози, шта више и да је поступање по налогу непосредног руководиоца започело у току трајања радног времена, а завршило се по протеклу истог, такође представља радну обавезу запосленог јер послодавац у складу са чланом 21. став 1. тачка 19. уговора о раду од 19.02.2008. године запосленом може да откаже уговор о раду и уколико запослени одбије да по налогу ради дуже од пуног радног времена.

Чланом 117. став 1. тачка 21. и 30. Појединачног колективног уговора предвиђено је да послодавац запосленом може отказати уговор о раду уколико запослени одбије да обавља послове радног места на које је распоређен односно уколико запослени пропусти радњу чиме се омета или онемогућава процес рада, а исти разлог за отказ уговора о раду предвиђен је и чланом 3. став 1. тачка 21. и 30. Правилника о радној дисциплини и понашању запослених у току рада.

Чланом 20. став 1. тачка 9. и 10. уговора о раду од 19.02.2008. године прописано је да послодавац запосленом може отказати уговор о раду ако запослени не поштује радну дисциплину, односно ако има недолично понашање према другим запосленима или према странкама, односно купцима (свађа, увреде и слично), односно ако врши подстрекавање на нерад, неред и недисциплину.

Одредбом члана 179. тачка 2. и 3. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр. 24/05, 61/05 и 54/2009) прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако постоји оправдан разлог који се односи на радну способност запосленог, његово понашање и потребе послодавца, ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе утврђене општим актом или уговором о раду или ако запослени не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

Имајући у виду цитиране одредбе Закона о раду, Правилника о раду, Уговора о раду и Појединачног колективног уговора, Врховни касациони суд је нашао да су нижестепени судови извели правилан закључак да тужилац није начинио повреду радне дужности која му је оспореним решењем стављена на терет - одбијање извршавања посла и радних задатака без оправданог разлога, али да је тужилац извршио другу повреду која му је оспореним решењем стављена на терет - повреда радне дисциплине, недоличног понашања према другим запосленима, странкама, купцима, обзиром да је тужилац супротстављајући се повишеним тоном уз речи псовке начинио повреду радне дисциплине која му је оспореним решењем стављена на терет.

Нижестепени судови су извели правилан закључак да није основан захтев тужиоца за поништај решења о отказу уговора о раду и враћање на рад, а наводи

ревизије којима се оспорава овакав закључак нижестепених судова нису основани.

Наиме, нижестепени судови су полазећи пре свега од исказа саслушаних сведока, као и тужиоца салушаног у својству парничне странке, утврдили да је тужилац учинио повреду радне дисциплине на начин како је то ближе описано у оспореном решењу, због чега није било места поништају наведеног решења и враћању тужиоца на рад.

Наводима ревизије побија се утврђено чињенично стање, па их овај суд није испитивао, будући да се утврђено чињенично стање ревизијом не може побијати у смислу члана 407. став 2. Закона о парничном поступку.

Из наведених разлога, на основу одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић